

เอกสารความรู้ชุดที่ 1

การพูดและการสื่อสารในผู้ป่วยปากแหว่งเพดานโหว่

(สำหรับพ่อ-แม่-ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องฯ)

1. ส่วนประกอบสำคัญของพัฒนาการด้านภาษา-การพูด (ภายใน-ภายนอก)

- 1.1 โครงสร้างของอวัยวะที่ใช้ในการพูด (ปาก-ฟัน-ลิ้น-ลิ้นไก่-เพดาน)
- 1.2 การได้ยินเสียง (หู : ชั้นนอก ชั้นกลาง ชั้นใน)
- 1.3 สมอง / จิตใจ / ร่างกาย / สิ่งแวดล้อม

2. การแสดงออกถึงพัฒนาการด้านภาษา-การพูด

2.1 ด้านการพูด	2.2 ด้านความเข้าใจ
• ร้องไห้• เล่นเสียง / ส่งเสียง• คำพูด (คำ/ประโยค)	• ทำทางตกใจ/ร้องไห้/ยิ้ม/หัวเราะ• การหันหาทิศทางของเสียง / การตอบสนองต่อคนที่คุ้นเคย• รู้จักชื่อตัวเอง พ่อแม่และคนรอบข้าง

3. ปัญหาภาษาการพูดในเด็กปากแหว่งเพดานโหว่

- 3.1 ปัญหาพูดช้ากว่าวัย
- 3.2 พูดไม่ชัด, เสียงขึ้นจมูก, มีลมรั่วออกทางจมูก
- 3.3 เสียงพูดผิดปกติ (แหบ, เบา, มีลมแทรก, เสียงระดับเดียว)

4. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการในการแปรเสียงพูด

- 4.1 วรรณยุกต์, สระ, ตัวสะกด
- 4.2 ทิศทางลมขณะเปล่งเสียงพูด
- 4.3 การได้ยินเสียง

5. การป้องกัน-แก้ไข ปัญหาทางการพูดภาษา สำหรับเด็กปากแหว่งเพดานโหว่

- 5.1 พบนักแก้ไขการพูดตอนเด็กอายุ 3-12 เดือนแรกเพื่อรับข้อมูลด้านพัฒนาการฯ
- 5.2 พาเด็กเข้ารับการกระตุ้นพัฒนาการตามโปรแกรมจากนักแก้ไขการพูดและฝึกต่อเนื่องที่บ้าน ตอนช่วงเด็กอายุ 1-3 ปี
- 5.3 เน้นการฝึกแก้ปัญหาอย่างจริงจังในช่วงเด็กอายุ 3 ปีขึ้นไป (ทุกสัปดาห์/ทุกเดือน/ทุก3เดือน/ทุก6เดือน) ขึ้นกับความรุนแรงของปัญหาและความจำเป็น

- 5.4 ผ่าตัดซ่อมเสริมเพดานอ่อนหรือผนังคอหอย หรือความผิดปกติที่เป็นอุปสรรคต่อการพูด-สื่อสารฯ
- 5.5 พ่อ-แม่-ผู้ปกครองต้องเป็น ตัวอย่างที่ดี ในการพูดที่ชัดเจนและสร้างเสริมประสบการณ์การพูดที่ถูกต้องให้กับเด็ก ตั้งแต่เล็กฯจนเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น

เนื้อหาโดย : รศ.ดร. เบญจมาศ พระธานี (มูลนิธิศวันฉาย)

เผยแพร่โดย : มูลนิธิพัฒนาสตรีภาคเหนือ